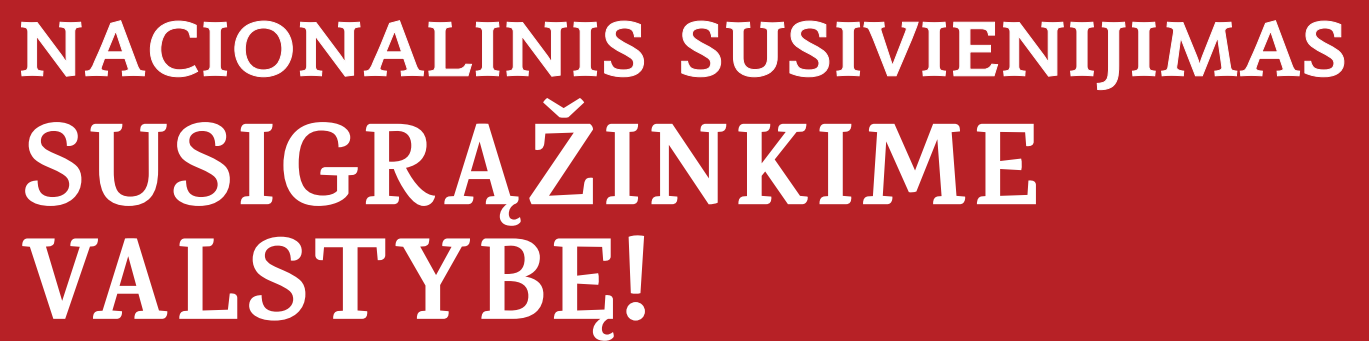

IDĖJOS LIETUVAI

A panoramic view of Vilnius, Lithuania, featuring the historic Vilnius Castle Complex on a hill. The image shows the White Church with its black domes, the red brick Tower of St. Ann, and the surrounding city with its colorful roofs and green hills in the background.

[illegible]

Tęsinys

kad ši teisė būtų atimta. Tik tuo galima paaiškinti ES kylantį „tautų pavasarį“ ir tautinių jėgų populiarumą artėjančių rinkimų į EP išvakarėse.

Pakeisti valstybių demografiją

Neomarksistinės Europos supervalstybės projektotojai tai puikiai supranta. Jie stengiasi žūtbūt palaužti savo laisvę ir kultūrinį tapatumą siekiančių išsaugoti ES tautų pasipriešinimą. Tam jie pasitelkia sąmoningai toleruojamą ir net skatinamą didelio masto nelegalią imigraciją į ES ir viso žemyno kolonizaciją, numatydami privalomą ir nuolatinį nesenkančio milijonų atvykėlių srauto persikirstymą po Sąjungos šalis. Kaip tikimasi, šimtai milijonų atvykėlių iš skurdžių ir kultūriškai visiškai svetimų trečiojo pasaulio šalių turi užgožti senuosius Europos gyventojus ir laiduoti trokštamą „multikultūrinę“ naujųjų europiečių liaudies įvairovę, o už suteikiamą sotesnį gyvenimą atvykėliai atsidėkos besąlygišku lojalumu Europos supervalstybės kūrėjams ir taps tvirta Briuselio valdžios atrama kolonizuotose europiečių tautų žemėse.

Pastangos neatpažįstamai pakeisti ES šalių demografinį ir kultūrinį veidą dangstomos poreikiais pasirūpinti trūkstama darbo jėga. Nutylimi ne tik politiniai vykstančios kolonizacijos tikslai, bet ir nedarbingų atvykėlių skaičiai, imigracijos sukurtos socialinės piktžaidės. Ignoruojama, kad migrantų išlaikymo našta darosi nepakeliamą paprastiems ES šalių piliečiams.

Nacionalinių valstybių naikinimas yra tiesiausias kelias į Europos pražūtį. Išnykus valstybėms ir ypač įtvirtinus centralizuotą migrantų persikirstymą pagal privalomas kvotas, „Posteuropos“ kūrimas neišvengiamai virstų lavinine griūtimi.

Praradusios paskutinius suverenumo likučius buvusios ES valstybės taptų politiškai bejėgėmis „multikultūrinėmis“ Briuselio provincijomis ir neturėtų jokių svertų savo likimui valdyti. Ypač sunki būtų Lietuvos, kaip palyginti nedidelės pasienio šalies, geopolitinė ir saugumo padėtis. Kadaise buvusi Rusijos imperijos Šiaurės Vakarų kraštas, Lietuva taptų Europos supervalstybės periferine provincija – Šiaurės Rytų kraštu.

Rimtų geopolitinių krizių atvejais ir iškilus didelio karinio konflikto grėsmei atiduoti agresoriaus malonei ir leisti jam be triukšmo užgrobti suverenią valstybę yra kur kas sunkiau, negu paaukoti imperinio darinio periferinę teritoriją vardan ilgalaikės taikos ar kitų kilnių tikslų.

Štai kodėl taip svarbu Europos Parlamente apginti ir išsaugoti Lietuvos valstybę. Kovos už ją šūkis gali būti tik toks: Lietuviai be valstybės – Lietuva be ateities.

Nacionalinio susivienijimo žygį „Susigrąžinkime valstybę!“ užbaigus

Žygio metu nuo 2023 m. gegužės iki spalio aplankyta per 80 miestų ir miestelių, išdalinta maždaug 120 tūkst. NS laikraščių, bendrauta su gyventojais, pristatyti NS siekiai, įsiklausyta į žmonių nuotaikas, sukaupta bendravimo su žmonėmis patirties. Daugelis kalbintų noriai dalijosi rūpesčiais ir atviravo apie padėtį Lietuvoje, linkėjo mums nesustoti. **Tad ir sakome – iki susitikimų ateinančią vasarą!**

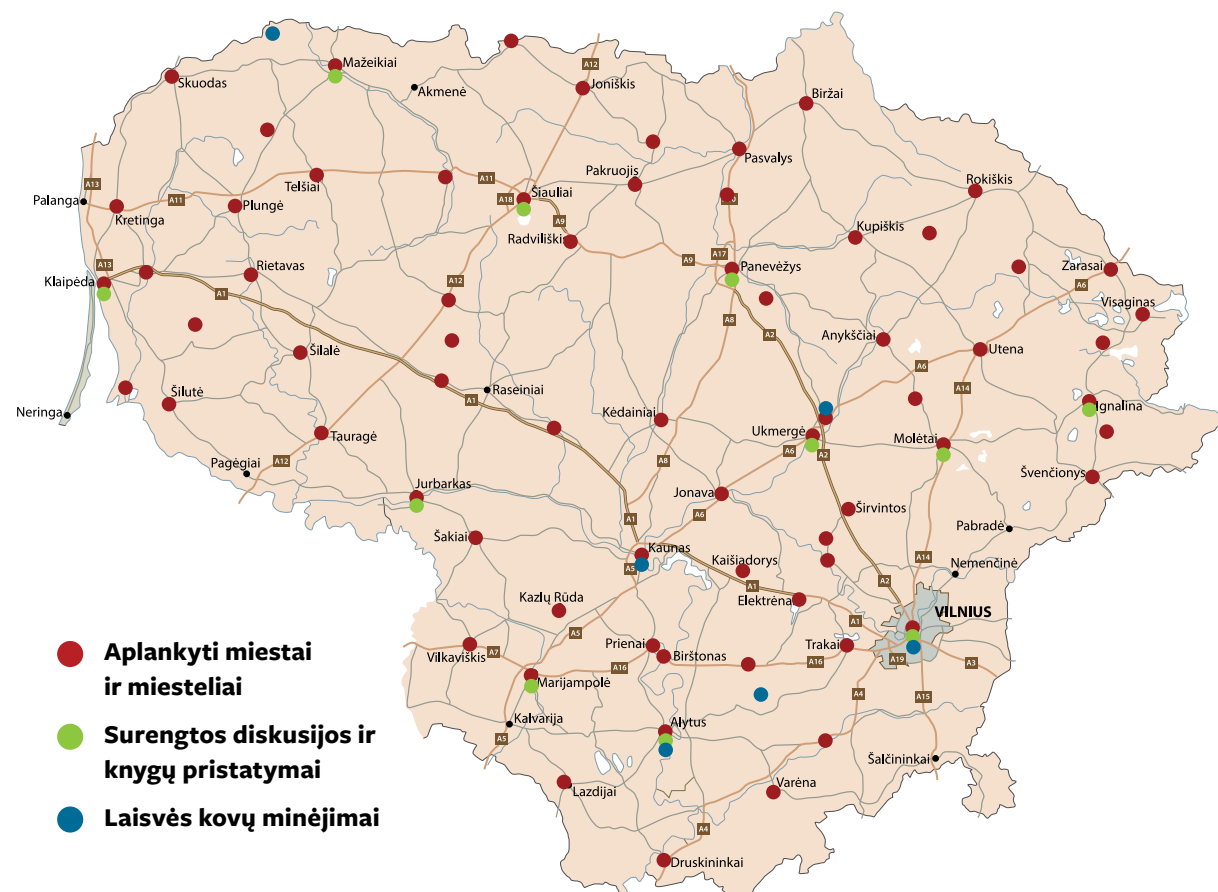
Aplankyti miestai ir miesteliai, dalyvaujant miestų šventėse ar atleiduose (chronologine seka): **Gegužės 26 d.** Širvintos; **Gegužės 27 d.** Druskininkai, Kaunas, Kuršėnai, Marijampolė, Prienai, Šilutė, Ukmergė; **Birželio 2 d.** Vilnius; **Birželio 3 d.** Gargždai, Kaišiadorys, Lazdijai, Mažeikiai, Skuodas, Trakai; **Birželio 4 d.** Musninkai; **Birželio 10 d.** Birštonas, Kelmė, Kretinga, Tauragė, Telšiai; **Birželio 11 d.** Ceikiniai, Valkininkai; **Birželio 17 d.** Alytus, Plungė, Viduklė; **Birželio 23 d.** Jonava; **Birželio 24 d.** Pasvalys, Vilkaviškis; **Liepos 1 d.** Joniškis, Molėtai; **Liepos 2 d.** Žemaičių Kalvarija; **Liepos 6 d.** Kaunas, Kernavė; **Liepos 8 d.** Radviliškis, Šakiai; **Liepos 9 d.** Žemaičių Kalvarija; **Liepos 15 d.** Ignalina, Kėdainiai, Kadrėnai (Didžiosios kovos apygardos partizanų parkas), Linkuva, Žagarė; **Liepos 22 d.** Alanta, Anykščiai, Klaipėda, Pumpėnai; **Liepos 29 d.** Aukštadvaris, Bijūnai, Jieznas, Punia, Stakliškės, Paber-

žė; **Liepos 30 d.** Bijutiškis, Joniškis (Molėtų sav.), Dainava, Deltuva, Jasiuliškis, Krikštėnai, Šaukuva, Taujėnai, Vidiškiai, Vileikiai; **Rugpjūčio 5 d.** Ariogala, Biržai, Šilalė, Visaginas; **Rugpjūčio 12 d.** Balninkai; **Rugpjūčio 15 d.** Inturkė, Krekenava, Pivašiūnai; **Rugpjūčio 26 d.** Jurbarkas, Pakruojis, Utena; **Rugsėjo 2 d.** Sostinės dienos Vilniuje, Rusnė; **Rugsėjo 9 d.** Kazlų Rūda, Kėdainiai, Panevėžys, Rokiškis, Varėna, Šiauliai; **Rugsėjo 10.** Šiluva; **Rugsėjo 23 d.** Dusetos, Rietavas, Rokiškis, Plungė, Dūkštas, Anykščiai; **Rugsėjo 30 d.** Kupiškis, Mažeikiai, Zarasai, Švenčionys, Šilalė, Aukštadvaris; **Spalio 1 d.** Elektrėnai; **Spalio 7 d.** Ignalina, Kamajai, Marijampolė, Raguva; **Spalio 14 d.** Telšiai, Švėkšna, Gargždai.

Surengtos diskusijos ir knygų pristatymai: Šiauliuose, Panevėžyje, Vilniuje, Molėtuose, Ukmergėje, Ignalinoje, Jurbarko, Alytuje, Marijampolėje, Mažeikiuose, Klaipėdoje.

Laisvės kovų minėjimai: Grendavė, Lūšė, Kaunas, Vilnius, Kadrėnai, Alytus.

Skelbėme politines pozicijas, pareiškimus ir rengėme protesto akcijas Vilniuje, prie nacionalinės valdžios institucijų, aktualiais politinio gyvenimo klausimais. Pareiškimus rasite: www.susivienijimas.lt/pareiskimai/

Nacionalinio susivienijimo veidai

Asta Katutė, humanitarinių mokslų daktarė, Nacionalinio susivienijimo tarybos narė

Domėtis, kas vyksta pasaulyje ir Lietuvoje, pradėjau aptikusi „Pro Patria“ svetainę. Mane stipriai paveikė žinios apie žodžio ir

religijos laisvės varžymus JAV ar Kana-doje – tėvų kova su genderizmu ugdymo įstaigose; cenzūros apraiškos universitetuose; moterų kova už privatumą nuo translyčių asmenų. Apie Vakarų pasaulyje vykstančius kultūrinius karus didieji mūsų žiniasklaidos portalai dar nerašė. Pastebėjusi, kad tai skverbiasi į Lietuvą, pradėjau ieškoti bendraminčių ir radau NS. Dauguma žmonių palaiko prigimtinių moters ir vyro šeimą, tėvų teisę auklėti vaikus, neįleisti į mokyklas ideologijų, vaikų seksualizavimo. NS gina šias nuostatas kaip prioritetines, tad akivaizdu, kad NS idėjos atliepia daugumos Lietuvos gyventojų pažiūras. Tačiau ir jas apginti įmanoma tik apgynus suverenumą. Prieita geopolitinė ir demografinė raudonoji linija, kai be visuotinio susitelkimo gynbos, gimstamumo, tapatumo stiprinimui tiesiog išnyksime. NS kviečia padaryti viską, kad išliktume. Tam visų pirma turime kuo plačiau paskleisti savo nešamą žinią. Tam ir žygis per Lietuvą.

Marius Markuckas, filosofijos daktaras, Nacionalinio susivienijimo Panevėžio skyriaus pirmininkas

Studijuojant politikos mokslus Vilniaus universitete teko laimėti klausytis prof. V. Radž-

vilo paskaitų, kurios išsiskyrė gebėjimu dėstomus dalykus sieti su praktine politika. Pavyzdžiui, išaiškinant, kokios idėjinės prielaidos apsaugojo Lietuvą nuo sunykimo sovietmečiu, kodėl Sąjūdžiui pavyko atkurti Lietuvos nepriklausomybę. Dar studijų metais su bičiuliais subūrėme jaunimo sambūrį „Pro Patria“, vėliau dalyvavome Vilniaus forumo veikloje ir galiausiai steigiant NS. Šiandieninis pasaulis patiria ideologinę ir geopolitinę sumaištį, kurios epicentre prasideda kova dėl žmogiškumo. Ši kova galiausiai atskleis, koks ateities pasaulis bus: saugantis žmogiško bendrabūvio taisykles ir tautų savivaldą ar neigiantis patį žmogiškumą. Nė vienai tautai ar žmogui šios kovos išvengti nepavyks. Teks sau atsakyti bei pasirinkti, ko kiame pasaulyje mes ir ateinančios kartos turės gyventi. Džiaugiuosi, kad ir Panevėžyje, ir apskritai Lietuvoje daugėja žmonių, kuriems mūsų skelbiamos idėjos yra jų savasties dalis ir kurie dėl to apsisprendžia tapti Nacionalinio susivienijimo nariais.

Vytautas Radžvilas, Vytautas Sinica: Europai reikia pertvarkos!

Pokalbis su prof. Vytautu Radžvilu, Nacionalinio susivienijimo pirmininku, ir dr. Vytautu Sinica, Nacionalinio susivienijimo vicepirmininku, apie 2024 m. Europos Parlamento rinkimų svarbą ir alternatyvią šiandien vykdomai centralizacijai ES pertvarkos viziją.

- Europos Sąjungos institucijoms vadovaujantys politikai ir biurokratai 2024 metais iš esmės siūlo valstybėms narėms priimti naują sutartį, kuri gilintų ES centralizaciją ir paverstų ją viena valstybe. Kaip tai vertinate? Kuo į tai atsakyti turėtų nacionalinių valstybių išlikimo siekiančios tautos ir joms atstovaujantys politikai?

Vytautas Radžvilas (VR): Į centralizacijos planus adekvačiai atsakyti galima vienu būdu – pasiūlant alternatyvią ES pertvarkos viziją. Vis labiau akivaizdu, kad tokia ES negali išlikti, jos centrinei valdžiai daugelį metų tyliai savinantis suverenitetą nueita per toli ir negrįžtamai sutrukdyta Briuselio ir valstybių galių pusiausvyra.

ES priėjo kryžkele, kurioje yra tik du keliai: centralizuota unitarinė Europos super-valstybė arba iš tiesų laisva ir todėl savanoriška suverenių valstybių sąjunga, apie kurią svajojo ES tėvai kūrėjai. Pažeidus „centro“ ir valstybių galios pusiausvyrą ir subsidiarumo principui virtus tuščia deklaracija dabartinė ES darosi vis nestabilesnė ir neefektyvesnė. Mūšis dėl reformos jau prasidėjo, tiksliai kalbant – ji ir neišvengiama. Tad permainų tikrai bus. Klausimas, ar į jas tik pasyviai reaguosime, ar siūlysimės ir aktyviai sieksime jų patys.

Esame tikri, kad Europos Sąjungai reikalingas ir yra neišvengiamas virsmas, bet ne į Jungtines Europos Valstijas, kaip faktiškai siūlo Europos Komisija, o, priešingai, į Europos Valstybių Sąjungą. Skirtumas principinis: pateikti siūlymai dėl ES sutarčių keitimo paverstų Sąjungos šalis Vokietijos tipo „federalinėmis žemėmis“, kurių statusas ir galios būtų tokie menki, kad savaime kiltų klausimas, ar jos, pvz., toliau gali išlikti Jungtinių Tautų narėmis, turėti savo diplomatinės atstovybes ir kitus tikro valstybingumo atributus. Europos Sąjunga privalo išlikti, bet jai kaip oras reikalinga ne absoliuti biurokratinė centralizacija, bet tokia institucinė ir valdymo reforma, kuri įgalintų aiškiai atskirti ES kompetencijos sritis ir leistų valstybėms narėms realizuoti savo suverenumą.

APGINTI TAUTŲ TAPATUMĄ

- Kaip turėtų atrodyti tokia reformuota Europos Valstybių Sąjunga?

VR: Pirmiausia ji turėtų būti iš tiesų demokratika ir laisva Sąjunga, kokia gali būti ne panaikinus, o tik išsaugojus nacionalines valstybes ir naujose sutartyse įtvirtinus jų teises. Įsivaizduoti būtinų reformų kryptį gana lengva. Imkime kad ir Europos Parlamentą. Ar gali būti demokratiškas ir reprezentatyvus vieny rūmų parlamentas, kurio nariai pretenduoja atstovaujanti neaprepiamiems 450 mln. gyvenančių individų, bet niekaip neatstovauja savo šalims, kuriose buvo išrinkti?

Vieningai Europai, kuri gerbtų ne tik individų, bet ir tautų laisvę bei teises, būtų reikalingi Aukštieji Europos Parlamento rūmai, kuriuose būtų atstovaujama valstybėms ir kiekviena valstybė turėtų po lygiai atstovų su teise vetuoti Žemųjų rūmų sprendimus. Tokios sąjungos valdymo institucijų sprendimai ir teisiniai aktai užsienio politikos, gynybos, migracijos, socialinės ir demografinės politikos, sveikatos apsaugos, ekonomikos, žemės ūkio, energetikos ir aplinkosaugos politikos klausimais įgytų galią valstybėms narėms tik juos patvirtinus nacionaliniams parlamentams arba vyriausybėms. Šiuolaikiškai tariant, tokia sąjunga turėtų remtis vadinamuoju *opt-in* principu, kai šalys dalyvauja bendruose sprendimuose ten, kur pačios tam pritaria, tačiau tuo netrukdo dalyvauti kitiems.

Vytautas Sinica (VS): Tik mūsų siūloma reforma gali iš esmės išspręsti ir seniausiai politiniuose bei akademiniuose sluoksniuose pripažįstamą ir aptarinėjamą, bet ne tik nesprendžiamą, o vis akivaizdžiau augančią ES demokratijos deficito problemą. Demokratija neįmanoma santvarkoje, kurioje neatstovaujama aiški politinė bendruomenė. ES demokratijos deficitas yra nulemtas iki šiol nemėginto įveikti prieštaravimo tarp to, kad Sąjunga yra tautų ir valstybių susivienijimas, ir Briuselio elito pastangų ją valdyti taip, lyg Europoje gyventų ne tautos, o tariama viena „europiečių tauta“, ir nebūtų pačių valstybių. Kaip įmanoma atstovauti nesamai ir negalinčiai būti „europiečių liaudžiai“ ir demokratiškai valdyti vaizduotėje susikurtos chimeros valstybę? Kad sąjunga būtų demokratiška, joje privalo būti atstovaujamos jos narių tautos.

- Bet juk Europos Sąjunga ir dabar nuolat akcentuoja demokratiją ir žmogaus teises.

VS: ES žmogaus teises akcentuoja būtent vietoje piliečių atstovavimo. Tačiau ir šioje srityje iš tiesų stebime drastišką pamatinių sąžinės, žodžio, minties, privatumo, nuosavybės ir kitų laisvių naikinimą. Europos Valstybių Sąjunga privalo užtikrinti visoms narėms privalomą minties ir žodžio laisvės standartą. Joje negali būti toleruojamos tei-

Prof. Vytautas Radžvilas, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas, ir dr. Vytautas Sinica, politologas, leidėjas, Vilniaus miesto tarybos narys

sinės ir politinės cenzūros formos kaip neapykantos kalbos įstatymai, socialinių tinklų vartotojų varžymas ir kita cenzūra internete, susirašinėjimo sekimas be atskiro teismo sprendimo, neformalus nuomonių užčiaupimas atimant iš jas išsakyusiųjų darbus, boikotuojant verslus ar pašalinant iš viešosios erdvės. Sąjunga privalo proaktyviai siekti žodžio laisvės užtikrinimo.

Taip pat nerimą kelia Europos Sąjungoje šiandien jau priimti sprendimai dėl perėjimo prie skaitmeninio euro. Tai ne šiaip ne grynųjų pinigų sąskaitoje. Tai pinigai, kurių panaudojimo galimybes gali tiesiogiai reguliuoti Europos Centrinis Bankas ar jo padaliniai valstybėse narėse. Europos Valstybių Sąjunga turėtų visiškai atmesti šią iniciatyvą, kaip ir turėtų subalansuoti šiandien privatumą pažeidžiančias direktyvas, įpareigojančias bankus kontroliuoti vartotojų pinigų kilmę ir šaltinius. Kinijos socialinių kreditų sistemos pavyzdys aiškiai rodo, koks pavojingas ir greitas yra kelias į visapusišką gyventojų kontrolę per jų finansus.

VR: Ruošiantis „federalizuoti“, o iš tikrųjų drastiškai centralizuoti ES valdymą buvo seniai pradėta Sąjungos ideologinio ir kultūrinio unifikavimo kampanija, kuria siekiama niveliuoti tautų kultūrinę įvairovę ir jų savitumą lemiančius gelminius skirtumus pagal modifikuotą sovietmečiu taikytą formulę „kultūros turi būti tautinės savo forma, bet europinės savo turiniu“. **Europiečiai yra ideologiškai indoktrinuojami prievarta brukant genderizmą ir multikultūrizmą – dvi mūsų dienomis vyraujančias neomarksistinės ideologijos temines gijas.**

Pertvarkant ES šiam ideologiniam diktatui turi būti padarytas galas priskiriant tautų ir šalių tapatumo raišką lemiančius kultūros ir švietimo klausimus išimtinai Sąjungos valstybių kompetencijai. Tą griežtai numatė jau ES tėvai-kūrėjai, tačiau vėliau šis principas vis labiau paneigtas apeinant sutartis. O Sąjungos sutartys turėtų būti keičiamos tik jas ratifikavus valstybių parlamentams arba šalių piliečiams joms pritarus referendumuose. Esmė – valstybėms suteikiama teisė pasirinkti narystės Sąjungoje statusą ir dalyvavimo jos bendruose reikaluose apimtį.

ADMINISTRACINIO VIENETO NIEKS NEGINS

- Tokia sąranga atrodo labai lanksti, bet ar ji būtų efektyvi, kai valstybės galėtų atsisakyti dalyvauti įgyvendinant dalį sprendimų?

VR: ES vis dar nesimoko iš savo klaidų. Tiek energetikos paketai, tiek daug kitų klausimų parodė, kad kaip tik nelankstumas neleido ES pasiekti efektyvių rezultatų ten, kur nebuvo visų valstybių sutarimo. Sąjunga turėtų atišti rankas savo narėms bendradarbiauti regioniniu lygmeniu. Kitaip tariant, narės gali ne tik atsisakyti prisidėti prie sprendimų, bet gali ir inicijuoti sprendimus, kurie galbūt neaktualūs kitam Europos pakraščiu, bet aktualūs visiems kaimynams.

Todėl pripažįstant Europos Valstybių Sąjungai priklausančių šalių kultūrinę įvairovę bei istoriškai susiklosčiusius objektyvius nacionalinių interesų skirtumus turi būti juri-

Europos Valstybių sąjungoje – lietuviška Lietuva! Nacionalinio

1 Vieninga Europos Sąjunga – ne Briuselio biurokratijos nedemokratiškai administruojama centralizuota Europos supervalstybė, bet laisvų tautų ir suverenių bei lygiateisių Europos Valstybių Sąjunga.

2 Sąjungos valdymo institucinė pertvarka – įsteigiami valstybėms narėms atstovaujantys ir kiekvienos Valstybės vienodą atstovų skaičių turintys Aukštieji Europos Parlamento rūmai su teise vetuoti Žemųjų rūmų sprendimus.

3 Kompetencijų pasidalijimas – Sąjungos teisiniai aktai ir valdymo institucijų sprendimai užsienio politikos, gynybos, migracijos, ekonomikos, žemės ūkio, energetikos ir aplinkosaugos politikos klausimais įgyja galią tik juos patvirtinus Valstybių parlamentams arba vyriausybėms.

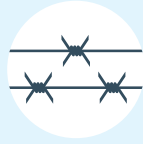
4 Monetarinės politikos formavimas – reformuoti Europos Centrinio Banko valdymą ir sudaryti Sąjungos Valstybėms galimybes lygiateisiškai dalyvauti ir daryti realią įtaką formuojant bei įgyvendinant Sąjungos vykdomą monetarinę politiką.

5 Aiškiai apibrėžti Europos civilizacinį tapatumą – Sąjungos lygmeniu politiškai ir teisiškai pripažinti krikščioniškąjį ES tapatumo dėmenį.

6 Išsaugoti demokratinį pasaulėžiūrų ir vertybių pliuralizmą – Sąjungos šalyse užtikrinti minties, žodžio ir įsitikinimų laisvę visiems piliečiams; ES lygiu oficialiai atsisakyti siekių įtvirtinti leftistinės ideologijos monopolį ir įstatymiškai uždrausti visas iš šios ideologijos kylančios pažiūrų cenzūros praktikas.

7 Sustabdyti masinę imigraciją – griežta Sąjungos išorinių sienų apsauga, jokių centralizuotai Valstybėms paskirstomų imigrantų kvotų, valstybių narių suvereni teisė savarankiškai nustatyti atvykėlių patekimo į savo teritoriją ir buvimo joje, jų integracijos ir įpilietinimo sąlygas bei tvarką.

8 Moters ir vyro santuoka bei jos pagrindu kuriamą prigimtinei šeimai – Sąjunga įstatymiškai įtvirtina ypatingą moters ir vyro santuokos bei jos pagrindu kuriamos prigimtinei šeimos politinį ir teisinį statusą, valstybės narės savarankiškai nustato santuokai ir prigimčiai šeimai neprilyginamų individų partnerystės ryšių juridinę išraišką ir partneriams suteikiamų civilinių teisių turinį bei apimtį.

9 Sąjungos valstybių gamtos ištekliai – teisiškai įtvirtinti nuostatą, kad valstybių narių gamtos ištekliai yra jų nacionalinis turtas, kurio įsigijimo ir naudojimo sąlygas kitų šalių fiziniams ir juridiniams asmenims apibrėžia Valstybės įstatymai ir juos įgyvendinančios vykdomosios valdžios institucijos.

Nacionalinio susivienijimo kandidatai į Europos Parlamentą

1 prof. Vytautas Radžvilas – politikos filosofas, vienas Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio kūrėjų, ilgametis Europos studijų katedros vedėjas Vilniaus universitete, Nacionalinio susivienijimo pirmininkas

2 dr. Vytautas Sinica – politologas, leidėjas, Vilniaus miesto tarybos narys

3 Almantas Stankūnas – verslo konsultantas, energetikos ekspertas, Vilniaus miesto tarybos narys

4 Ramūnas Aušrotas – teisininkas, socialinių reikalų ir šeimos politikos ekspertas

5 dr. Marius Markuckas – filosofas, politologas, Vilniaus universiteto dėstytojas

6 dr. Kęstutis Dubnikas – filosofas, švietimo ekspertas, Vilniaus universiteto dėstytojas

7 dr. Laisvūnas Šopauskas – filosofas, logikas, IT specialistas

8 Julius Neviera – IT duomenų architektas, susisiekimo ekspertas

9 dr. Daiva Jakubonienė – gydytoja

10 Alina Laučienė – anglų kalbos mokytoja

11 Marius Parčiauskas – atsargos karininkas, politologas
12 dr. Aušra Jurevičiūtė – istorikė, muziejininkė
13 Robertas Ramanauskas – istorijos mokytojas
14 Saulius Dinda – VRM atsargos pareigūnas, ūkininkas
15 Erikas Černauskas – istorijos mokytojas
16 Edvardas Sinickas – inžinierius elektrikas

17 Mindaugas Patlaba – projektų vadovas
18 Vytenis Rudokas – architektas
19 Dobilas Kezys – finansų konsultantas
20 Tomas Rutkauskas – mechanikos inžinierius
21 Linas Karpavičius – istorijos mokytojas, NT brokeris
22 Šarūnas Jasiukevičius – žurnalistas, keliautojas

susivienijimo 2024 m. Europos Parlamento rinkimų programa

10

Panaikinti Lietuvos žemdirbių ekonominės diskriminacijos apraiškas – skirstant ES paramą valstybių narių žemės ūkiui, peržiūrėti ES aplinkosauginius reikalavimus, nustatant aiškius standartus, kurie užtikrintų, kad nemažėtų ūkių konkurencingumas ir būtų gerbiamas žemės nuosavybės principas. ES paramos mechanizmuose skirti prioritetą smulkiems-vidutiniams ūkiams.

11

Išsaugant laisvą darbo jėgos judėjimą – teisiškai įtvirtinti Sąjungos valstybių prievolę atsilyginti už atvykstančius kvalifikuotus darbuotojus iš kitos šalies kompensuojant jai tokių darbuotojų parengimo išlaidas ir sukurti finansinius kompensavimo mechanizmus.

12

Atkurti Valstybių teisę savarankiškai plėtoti energetikos sektorių – atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos valstybės narės sąlygas bei nacionalinio saugumo poreikius; pakeisti prekybos elektra biržose algoritmą taip, kad būtų galima formuoti mažesnes ir faktiniais gamybos kaštais pagrįstas elektros kainos.

13

Atšaukti Europos Sąjungos leftistinę ideologiją grindžiamą Žaliąjį kursą – pakeisti jį į realias žaliųjų technologijų galimybes atsižvelgiančią, ekonomiškai efektyvia ir į atskirų šalių ūkio plėtros sąlygas bei poreikius lanksčiai reaguojančią racionalios ir konstruktyvios aplinkosaugos politiką.

14

Panaikinti ES verslo tvarumo direktyvą – ją įtvirtinama ideologinė verslo kontrolė, perteklinė biurokratinė našta ir primetamas reikalavimas ūkinės veiklos subjektų personalo formavimą ir veiklą vykdyti vadovaujantis privalomomis leftistinės ideologijos direktyvomis yra nesuderinami su laisvos ir klestinčios Europos Valstybių Sąjungos tikslais.

15

Siekti ES gynybos pramonės plėtros ir lygiateisio Lietuvos dalyvavimo programose – ES lygiu priimti valstybių narių karo pramonės stiprinimo, bendradarbiavimo skatinimo ir inovacijų plėtros politiką, finansuoti ją realizuojančias programas; užsitikrinti teisę kurti regioninius gynybinius aljansus su specifinių saugumo ir gynybos poreikių turinčiomis Vidurio, Rytų ir Šiaurės Europos šalimis, patiriančiomis ir pripažįstančiomis ypatingą Rusijos keliamą grėsmę jų nacionaliniam saugumui.

Dalyvaudami lemtinguose Europos Parlamento rinkimuose siekiame glaustai ir tiksliai perteikti šalies piliečiams tris svarbiausias mus įkvepiančios ir vedančios į priekį ES ir Lietuvos ateities vizijos kelrodes gaires:

- Lietuvos geopolitinė vieta vis nesaugesniame pasaulyje: Lietuva – tik vieningos, laisvos ir lygiateisės Europos tvirtovė.
- Lietuvos politinis statusas Europoje: Lietuva – tik savarankiška valstybė ir Europos tvirtovės Rytų forpostas.
- Lietuvos civilizacinė tapatybė ir istorinė misija: tik amžiais lietuviška Lietuva – savita, laisva ir ori Europos tvirtovės gynėjų tauta.

Tęsinys

diškai įtvirtinta galimybė kurti regioninius valstybių susivienijimus, galinčius koordinuoti ES lygmeniu spręsti specifines ir tik kai kurioms valstybėms aktualias problemas.

Akivaizdus to pavyzdys – šiandien Vidurio Europoje jau aiškiai suvokiama karo pramonės vystymo ir regioninio bendradarbiavimo šioje srityje būtinybė. Tikėtina, kad jos nesuvoks Pietų Europos šalys. Sąjunga, būdama visų pirma ekonomine, turi užtikrinti mechanizmus valstybių narių regioniniam bendradarbiavimui karo pramonės srityje. Tokių variantų gali būti galybė.

- Jei Europos Sąjunga, net ir reformuota, išliktų ekonomine, o ne karine sąjunga, tuomet ar jos sprendimai kaip nors galėtų prisidėti prie Lietuvos ir kitų valstybių nacionalinio saugumo?

VS: Apie Europos Valstybių Sąjungą būtina mąstyti saugumo kontekste. Pirma, Europos Valstybių Sąjunga kaip ekonominė sąjunga privalo atsižvelgti į Europos geopolitinę padėtį, Rusijos grėsmę daugybei Sąjungos narių ir įtvirtinti karo pramonės vystymo, inovacijų jose skatinimo ir regioninio bendradarbiavimo gynybos srityje prioritetą. Gynybos pramonė – pramonės šaka kaip ir bet kuri kita. Antra, Sąjungos sprendimai turi įtakos piliečių pasirengimui prisidėti prie šalies gynybos. Pavyzdžiui, ES vykdo itin ydingą piliečių nuginklavimo politiką, ragindama nuginkluoti piliečius karo atveju, griežtindama nepagrįstus reikalavimus ginklams ir jų savininkams. Tai būtina pakeisti.

Trečia ir svarbiausia, nacionaliniam saugumui lemiama Valstybių narių suverenumas. Gintis valstybei ir gintis Sąjungos provincijai, taip pat ir ją ginti arba paaukoti kitiems Sąjungos nariams yra visiškai skirtingi dalykai. Paprastai kalbant, Lietuvos kaip administracinio vieneto, o ne suverenios valstybės, neįmanoma įtikinti ginti nei jos piliečių, nei NATO partnerių.

Dar daugiau, tik stipri nacionalinė savimonė, patriotinis ugdymas, derama istorinė atmintis, **pasididžiavimas valstybingumu ir tautos solidarumo, bendro likimo jausmas padaro piliečių gynybą įmanoma**. Vien kariuomenės finansavimu to neįmanoma pasiekti. Nuo Sąjungos skatinamo tapatumo – nacionalinio arba globalaus – tiesiogiai priklauso, kiek stiprus gali būti visuomenės, o priklausomai nuo to ir partnerių pasiruošimas ją ginti. Visa tai įmanoma tik suvereniose valstybėse, o jos išliks tik Europos Valstybių Sąjungoje.

- Kalbant apie tapatumą, sunku nepastebėti, kad ES vis labiau virto antikrikščioniška ir prigimtinei šeimai atvirai priešiška organizacija, kurios institucijos, pirmiausia Europos Teisingumo Teismas, sistemingai pasitelkiamos naikinti tradicines moralės normas ir Europos civilizacinius pagrindus. Ar siūloma Europos Valstybių Sąjunga šiuo požiūriu būtų kitokia?

VR: Tai tiesiog būtina, kitaip pertvarka neturėtų nei prasmės, nei ateities. EVS steigimojoje sutartyje turi būti tiksliai ir visapusiškai apibrėžtas Europos civilizacinis tapatumas, aiškiai įvardijant krikščioniškąjį jo dėmenį. Juk vienas keisčiausių ir potencialiai pražūtingiausių ES bruožų yra tai, kad nuo pat Lisabonos sutarties ir net ankstesnių laikų ne tik klastojamas, bet tiesiogine to žodžio prasme sąmoningai trinamas Sąjungos civilizacinis ir geopolitinis tapatumas. Propaguojamas absoliutus atvirumas Kitam, siekiant ištrypdyti europietišką tapatybę kažkokiu abstrakčiame ir beveidžiame „žmogiškume“. Tai daroma tuo metu, kai visi kiti pasaulio regionai ir juose besiformuojantys globalios galios centrai kaip tik stiprina ir puoselėja savo religinius ir kultūrinius tapatumus.

Lygiai taip pat beprasmiškai ir pražūtingai ardomas prigimtinių šeimos institutas, kai kylančiuose nevakarietiško pasaulio regionuose jis kryptingai stiprinamas. Moters ir vyro santuoka ir jos pagrindu egzistuojanti prigimtinei šeimai EVS lygmeniu privalo būti pripažįstama vienintele ir nepakeičiama visuomenės biologinio tęstinumo sąlyga ir pamatine jos tvarumą ir išlikimą laiduojančia prigimtine ikipolitine bendrija. Sąjungos valstybės galėtų savarankiškai nustatyti santuokai ir prigimtinę šeimai nepriskiriamų individų ryšio teisinę išraišką ir partneriams suteikiamų teisių turinį ir apimtį.

PRIORITETAS – IŠORINIŲ SIENŲ APSAUGA

- Europos Sąjungą pastarąjį dešimtmetį krečia nelegalios migracijos bangos. Pati ES daugiausia stengiasi ne jas stabdyti, o padėti nelegalams pasiekti trokštamas gerovės šalis. Ar ryžtumėtės keisti šią faktinę ES politiką?

VS: Masinės migracijos sąlygomis Europos Valstybių Sąjungos išorinių sienų apsauga ir kontrolė privalo būti prioritetu. Jį įgyvendintų išorines Sąjungos sienas turinčios valstybės, padedamos kitų šalių ir koordinuojant įgaliotoms Sąjungos institucijoms. Būtina įtvirtinti, kad Valstybės savarankiškai nustato trečiųjų šalių gyventojų patekimo į savo teritoriją ir buvimo joje, migrantų integracijos ir įpilietinimo sąlygas ir tvarką.

Patekę į EVS teritoriją migrantai iš trečiųjų šalių gali būti paskirstomi tik su priimančios šalies sutikimu sudarant dvišalius arba daugiašalius valstybių susitarimus dėl jų perkėlimo. EVS tikslas – nebe kuo didesnė tautinė ir kalbinė įvairovė jos narių visuomenėse. Ji suinteresuota, kad kiekviena šalis ugdytų aiškią ir stiprų įsipareigojimą laiduojančią tautinę savimonę.

VR: ES centralizavimo užmojų kontekste ypač grėsmingą prasmę įgyja pastangos įteisinti šalims privalomas priimti migrantų kvotas. Kas gali garantuoti, kad „federalizavus“ Sąjungą Briuselyje nebus nutarta, kad tokia provincija kaip Lietuva yra per menkai apgyvendinta ir jos gyventojų tankumas bei ekonominis potencialas bei darbo jėgos ištekliai turi būti padidinti perkeltant į tuštesnę mūsų šalies provinciją šimtus tūkstančių migrantų iš trečiųjų šalių? Nutarusios, kad migrantų perkimštuose miestuose padėtis tapo nepakenčiama, ir juos pradėjusios perkėlinėti į kaimo bendruomenes Prancūzijos valdžios pavyzdys rodo, kad panašios direktyvos iš Briuselio gali sulaukti ir praradusi teisę kontroliuoti imigracijos srautus Vilniaus valdžia.

VS: Šiandien ES migracijos politika yra ypač dvideidė. Oficialiai ES migracijos tarytum neskaitina, net griežtina taisyklės. Tačiau praktikoje „Frontex“ agentūra rūpinasi nelegalų, o ne sienų apsauga, o Europos Komisija spaudžia šalis elgtis taip pat. 2021 metų vasarą Lietuvą užplūdus nelegalams, tiesiogiai patyrėme šį spaudimą. TS-LKD vyriausybė sienas laikė atviras tol, kol už migracijos klausimus atsakinga Europos komisarė pati atvykusi į Lietuvą davė leidimą vykdyti apgrėžimus. Tik tada Lietuvos valdžia ryžosi apsaugoti valstybės sienas ir sustabdyti migrantų bangą. Tokia „šešėlinė“ politika negali būti toleruojama – reformuota Europos Valstybių Sąjunga privalo aiškiai deklaruoti ir skaidriai vykdyti EVS sienų apsaugos ir pagarbos Valstybių migracijos politikai tikslus.

Almantas Stankūnas. ES – želiojo ekstremizmo įkaitė

Kai ekonomika ir aplinkos apsauga tampa ideologinio fanatizmo įkaite, nukenčia tiek verslo, tiek vartotojų interesai. ES energetinę ir aplinkos apsaugos politiką būtina grįsti ne žaliuoju ekstremizmu ar LGBT ideologija, o racionaliais skaičiavimais.

ES siekia ekstremaliai apriboti naftos ir gamtinių dujų naudojimą bei ūkinės veiklos poveikį aplinkai. ES naudojami didžiausios kainos principu grįsti elektros prekybos algoritmai, brangstant dujoms, išpučia ir elektros kainą. Įsivaizduokite turgelį, kuriame beveik visi parduoda obuolius po eurą, bet paklausa didesnė ir kažkam lieka tik obuolių po du eurus. Vos iš jų nuperkama, du eurai tampa minimalia obuolių kaina visiems – net tiems, kas norėjo parduoti po eurą. Būtent taip pagal ES taisyklės veikia elektros birža, ir tai didžiaja dalimi lėmė milžiniškas elektros kainas 2022 m. Lietuvoje.

Taip skatinama atsinaujinanti energetika, tačiau už viską permoka vartotojai, o mažus kaštus turintys gamintojai gauna milžinišką pelną, kelis kartus didesnį už tikrąją rinkos kainą. Šia **ES negalia pasinaudojo Rusija, dar iki karo Ukrainoje pradžios sukėlusį gamtinių dujų ir elektros kainas bei energetinę krizę Europoje.**

Iškastinio kuro naudojimo mažinimas, net ir atmetus ideologizuotą klimato kaitos klausimą, yra naudingas Lietuvai ir ES. Mes neturime didesnių jo išteklių, tad pakeisdami žaliąją ar mažos apimties branduoline energe-

tika didintume ekonominę nepriklausomybę, kurtume papildomas darbo vietas. Sumažėjusi iškastinio kuro paklausa ir kaina skaudžiausiai paveiktų Rusijos, Irano ir kitų agresorių ekonomiką, didintų mūsų saugumą.

Ekstremalūs žaliosios energetikos tikslai neišvengiamai didina pramonės ir žemės ūkio kaštus, mažina konkurencingumą, apriboja lėšas gynybai ir kitoms reikmėms. Visoje ES ūkininkai į tai reaguoja protestais, o pramonė – išsikėlimu už ES ribų. Ateityje numatytos nulinės CO₂ emisijos be jokių išlygų. ES stumiami elektromobilių, vandenilio ir kiti žaliosios energetikos plėtros sprendimai patys kelia rizikas gamtai ir dideles CO₂ emisijas. Trūkstant lėšų žaliajai ir migrantų politikai išlaikyti Europos Centrinis Bankas vėl spausdins pinigus, įsuks infliacijos spiralę ir grąžins į naujas ekonomines krizes.

Ekonomiškai nepagrįstų tikslų įgyvendinimui EK didina valstybėms perskirstomas lėšas. Bet nauji paramos mechanizmai siejami su EK reikalavimų įgyvendinimu išimtinai valstybių kompetencijos srityse. Pavyzdžiui, Lenkijai parama šitaip ribota tol, kol joje suformuota liberali, EK paklūstanti vyriausybė.

ES patvirtinta verslo įmonių tvarumo ataskaitų teikimo direktyva, privaloma apie 55 tūkstančių didžiausių ES įmonių ir visiems, net smulkiems, jų tiekėjams. Direktyva apkraus įmones papildoma sunkia administracine našta. Ji kelia aplinkosauginius ir lyčių „įvairovės“ bei

„teisių“ reikalavimus. Tvarumo direktyvos nevykdančioms įmonėms bus apribotas arba visiškai nutrauktas finansavimo prieinamumas. Taip bus ne vien žlugdomos verslo įmonės, bet ir prasidės darbuotojų indoktrinacija.

Nacionalinis susivienijimas kartu su kitomis nacionalinių valstybių išlikimo siekiančiomis ES šalių partijomis reikalauja:

- **Peržiūrėti žaliojo kurso tikslus taip, kad jie atitiktų ekonominio naudingumo principą** (kaštai neturi viršyti tiesioginės naudos ES).
- Pakeisti prekybos elektra biržose algoritmą, kad būtų formuojamos faktiniais gamybos kaštais pagrįstos elektros kainos.
- Panaikinti arba iš esmės apriboti verslo tvarumo direktyvą, kad jos įgyvendinimas taptų neprivalomas ir nepažeistų piliečių įsitikinimų ir sąžinės laisvių, neapkrautų verslo biurokratine našta.
- Uždrausti finansinėms institucijoms riboti finansavimo suteikimą ideologiniu pagrindu.
- Peržiūrėti aplinkosauginius reikalavimus žemės ūkio sektoriuje, kad jie nežlugdytų ūkininkų veiklos ir nepažeistų žemės nuosavybės principo.
- Panaikinti ES valstybių finansavimui keliamus reikalavimus, susijusius su išimtinių ES valstybių kompetencijų sritimi.

Ramūnas Aušrotas. Užvaldyta Europos Sąjunga

ES būtina visuminė pertvarka į Europos Valstybių Sąjungą, kurioje būtų atkurtos dabar pamintos prigimtinių moters ir vyro šeimos teisės ir pradėta vykdyti neideologizuota, racionali ir Europos tautoms išsaugoti skirta demografinė ir šeimos politika.

Europos Bendrijos kūrėjai buvo iškiliausi savo meto krikščionys politikai. Ginčai dėl Europos tapatybės tapo principiniai ir nesutaukiami tik XX a., kai svarstant ES Konstitucijos projektą atmeti siūlymai joje minėti krikščioniškas Europos šaknis. Europos integracijos projektas oficialiai tapo neomarksistiniu. Neomarksistinės revoliucinės ideologijos nuostatos buvo pavadintos „europinėmis vertybėmis“ ir inkorporuotos į Lisabonos sutartį. ES institucijose oficialiai įsitvirtino marksistinė tapatybės politika, neigianti žmogaus prigimtį ir jos sąlygojamas moralės normas. LGBTQ interesų grupės įgavo galią savo ideologiją paskelbti ES vertybėmis ir ją paversti Sąjungos šeimos ir demografinės politikos ašimi.

Pavyzdžių gausu. Dar 2011 m. Stambule priimta Europos Tarybos konvencija, skirta kovoti su smurtu prieš moteris rėmėsi marksistine jau ne socialinių klasių, bet lyčių amžinos kovos ideologija, atveriančia kelią prigimtinių lyties sąvoką pakeisti neomarksistine socialiai konstruojamos lyties samprata. ES institucijos tapo pagrindinėmis šios Konvencijos advokatėmis.

Nors ES oficialiai palieka šeimos politiką valstybėms narėms, praktikoje ji primetama savo galias peržengiančio Europos Teisingumo Teismo (ETT) sprendimais. ETT priima vienalytę šeimą įtvirtinančius sprendimus, tokius kaip teisė į socialines išmokas arba į laisvą judėjimą tokiame „tos pačios lyties sutuoktiniui“.

Simboliškai šį kultūrinį Europos užkariavimą vainikavo 2021 m. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES paskelbimo LGBTQ laisvės zona. Ja ne tik už prigimtinių šeimos apibrėžimą pasmerkta Lenkija ir Vengrija. **Įtvirtintas principas, jog ES parama turi priklausyti nuo tinkamai įgyvendintų ES vertybių, apimančių LGBTQ reikalavimus. Už tai vieningai balsavo visos pagrindinės EP frakcijos ir joms priklausančios Lietuvos atstovai – konservatoriai, liberalai ir socialdemokratai.** Nuostata, kad ES šalys narės šeimos politiką vykdo savarankiškai, praktiškai neteko galios.

Ši rezoliucija yra tobula visoje ES įtvirtinamos leftistinės diktatūros pavyzdys. Trys pagrindinės ES politinė parama ir finansavimu diegiamos jos įtvirtinimo formos jau pastebimos ir Lietuvoje: tai neapykantos kalbos įstatymai ir politinis korektiškumas, suvaržantys žodžio laisvę atitinkamai bausmėmis ir neformalia

cenzūra (*cancel culture*), ir kvotos, privilegijuojančios įvairias mažumų grupes.

ES priimta „LGBTQ lygybės strategija“ įtvirtino marksistinės tapatybių politikos vykdymą ir tokių programų finansavimą valstybėse narėse, tarp jų Lietuvoje. Lietuvoje patvirtintas Lygių galimybių įgyvendinimo veiksmų planas, kurio svarbiausias punktas – užtikrinti LGBTQ teises. Pirmąkart lobistinės LGBTQ organizacijos bus tiesiogiai finansuojamos iš biudžeto visų mokesčių mokėtojų lėšomis. Kuriamas lygių galimybių koordinatorių savivaldoje tinklas LGBTQ politikai savivaldoje įgyventi. Ši jau net savivaldybės politikos ideologinė kontrolė yra pirmieji vietos lygmeniu kol kas mažai juntamos ES marksistinės politikos žiedeliai. Atrodo, jog ne už kalnų laikas, kai prie kiekvienos savivaldybės kabės ne tik Lietuvos ir ES, bet ir LGBTQ vėliava.

ES marksistinį virsmą galutinai užbaigs Europos Parlamento priimti ES sutarčių pakeitimai. Pagal juos, ES taps pirmąja viršnacionaline struktūra, oficialiai priėmusia genderistinę pasaulėžiūrą. Siūloma vyrų ir moterų lyčių lygybę keisti į neįvardytų socialinių lyčių (gender)

lygybę, taip pat užtikrinti „reprodukcines teises“, apimančias ne tik abortus, bet ir lyties keitimą.

LGBTQ ideologija atnešė į Europos visuomenes ne tik susiskaldymą ir priešpriešą. Ši ES politika yra tiesioginis marksistinio siekio panaikinti prigimtinę šeimą kaip „senojo pasaulio“ ir „buržuazinės visuomenės“ pagrindą tęsinys. Tai daroma ne šeimą tiesiogiai draudžiant, bet ištirpdant jos ypatingą reikšmę begalinėje 107 „socialinių lyčių“ sudaromų „santuokų ir šeimų įvairovės“ lygybėje. Toks prigimtinių šeimos griovimas prisideda prie ES tautų gimstamumo mažėjimo ir suteikia pretekstą masinei imigracijai į tuštėjančią ES, kuriai esą būtina atsivežti trūkstamos darbo jėgos vietoje „natūraliai“ išmiršančių europiečių.

Galiausiai **LGBTQ ideologija paskatino nepasitikėjimą ES institucijomis, tapo tobula Kremliaus propagandos įrankiu.** Dabartinė Europa yra kaip namas, pastatytas ant smėlio. Jei nebus reformuota naujais pagrindais, tik laiko klausimas, kada ji subyrės. Pasitikėjimą ES įmanoma atkurti tik ją pertvarkius ir išlaisvinus iš neomarksistinės ideologijos gniaužtų.

POZICIJA

Nacionalinis susivienijimas – prieš didelio masto dvigubos pilietybės įteisinimą

Su Prezidento rinkimais gegužę Lietuvoje vėl vyks referendumas dėl didelio masto dvigubos pilietybės įteisinimo ir jį vėl palaikys visos parlamentinės partijos. **Nacionalinis susivienijimas nepritaria referendumo siūlymui ir kviečia Lietuvos piliečius šiame referendume balsuoti „prieš“.** Tokią nuostatą grindžiame šiais argumentais:

- Lietuvos valstybės tikslas privalo būti išsaugoti kuo daugiau savo piliečių Lietuvoje ir paskatinti grįžti jau išvykusius. Dvigubos pilietybės įteisinimas skatina ne grįžti, o likti emigracijoje, kurti ten savo gyvenimą.
- Kitos šalies pilietybė emigracijoje įgyjama natūralizacijos būdu. Tai ilgas, dažniausiai 7–10 metų trunkantis procesas, kurio metu laikomi kalbos ir Konstitucijos egzaminai, prisiekiami kitai valstybei. Visa tai daroma ne tam, kad toks žmogus grįžtų į Lietuvą, o būtent jam ketinant toliau pasilikti emigracijoje ir siekiant tam patogesnių sąlygų. Toks pasirinkimas – kiekvieno teisė. Tačiau jis aiškiai rodo valią toliau likti emigracijoje ir ten kurti savo gyvenimą. Lietuvos valstybė neturi lengvinti ir skatinti tokio pasirinkimo, leisdama nieko neprarandant išsaugoti ir Lietuvos pilietybę. Kuo ilgiau žmogus gyvena kitoje šalyje, tuo statistiškai mažesnė jo grįžimo tikimybė.
- Didelio masto dvigubos pilietybės įteisinimas kuria trejopą iliuziją: 1) emigrantams – kad jie ir likdami užsienyje išsaugos stebuklingą ryšį su Lietuva, gyvendami mitinėje „globalioje Lietuvoje“; 2) Lietuvos visuomenei – kad nenykstame kaip tauta, nors iš tiesų nykstame greičiausiai pasaulyje; 3) politikams – kad jie iš tiesų išsprendė kažkokią problemą, nors iš tiesų tik paslėpė ją po geresne piliečių statistika. Šių iliuzijų būtina vengti.
- Klaidinga manyti, kad Lietuva praranda savo piliečius, kai šie, tapę kitos šalies piliečiais, netenka Lietuvos pilietybės. Lietuva praranda savo piliečius tada, kai jie apsisprendžia kurti savo gyvenimą svetimoje šalyje ir nebegrįžti į Lietuvą. Nes Lietuva kuriama čia, Lietuvoje, o emigracijoje per kelias kartas neišsvengiamai nutaustama ir perimama svetima kultūra. Formalus pilietybės praradimas tik įtvirtina jau įvykusį dalyką.
- Statistika akivaizdžiai rodo, kad kitos šalies pilietybė visiškai emigrantų daugumai nėra svarbi. Ją pri-

ėmė mažiau nei 10 procentų emigravusių Lietuvos piliečių, dar mažiau emigrantų apskritai dalyvauja referendumuose dėl dvigubos pilietybės įteisinimo. Išvykę lietuviai galėtų lemti referendumo rezultatus, bet nedalyvauja nei rinkimuose, nei referendumuose, nors iš jų dar niekas neatėmė Lietuvos pilietybės. Taigi pagal referendumo šalininkų mitologiją, nenutraukę jų emocinio ir tautinio ryšio su Lietuva, neatėmė paskatos vykdyti savo teises ir pareigas. Tačiau esą svarbiausiu jiems patiems klausimu – dėl pilietybės išsaugojimo – pasaulio lietuvių aktyvumas yra neįtikėtina žemas.

- Pagrindinė teisė, skirianti piliečius ir ne piliečius, yra balsavimo teisė. Nėra teisinga, kad pasirinkę gyventi kitose šalyse, jas kurti ir jų būti piliečiais, žmonės toliau spręstų Lietuvos likimą už čia pasilikusius – rinkdami Lietuvos valdžią, balsuodami jos referendumuose. Žmogus gali ir turi lemti vienos politinės bendruomenės likimą – tos, kurioje gyvena.
- Pagrindinė pareiga, skirianti piliečius ir ne piliečius, yra karinės tarnybos pareiga. Emigracijoje esantys piliečiai dažniausiai šią pareigą – tiek šaukimo mokymams, tiek karinės mobilizacijos atveju – atlieka vangiau, nei gyvenantys šalyje. Tačiau valstybės gali tiek šaukti karinei tarnybai, tiek drausti įsitraukti į karo veiksmus. Nors referendumu siūloma įteisinti dvigubą pilietybę tik su „draugiškomis“ šalimis, tačiau išlieka visiškai realus scenarijus, kad Lietuvoje kilus karo grėsmei tokios NATO šalys kaip Austrija, Vokietija, Turkija ar Prancūzija neleis savo (ir kartu Lietuvos) piliečiams dalyvauti tokia kare, vengdamos taip įsitraukti į konfliktą. Lietuva negali užtikrinti, kad jos „dvigubi“ piliečiai net ir norėdami galės atlikti vienintelę savo kaip piliečių pareigą.
- Pilietybė nėra tautybė. Niekas negali prarasti tautybės, netekdamas pilietybės, kaip dažnai manipuliatyviai teigiama. Lietuvos valstybė turi pasirūpinti tvarka, kad apsisprendę grįžti į Lietuvą pilietybę praradę asmenys galėtų lengviausiu keliu vėl pasirinkti būti Lietuvos, o ne kitos šalies piliečiais.
- Pilietybė prarandama ne išvykstant į užsienį ir ne už tai, kad buvo išvykta. Lietuvos pilietybės netenkama ne kaip bausmės ir ne už akių. Pilietybė prarandama laisvu pasirinkimu apsisprendžiant sieti

save su kita valstybe ir natūralizacijos keliu įgyjant kitos šalies pilietybę. Už šį pasirinkimą niekas nesmerkia, tačiau jis yra laisvas ir turi pasekmes.

- Turime patys sau pripažinti: Lietuva yra čia, tarp savo sienų, o ne globali.** Kiekvienas žmogus iš tiesų įgyvendina savo pilietybę visada tik vienoje valstybėje, kurioje gyvena. Valdžiai reikia rūpintis, kad Lietuvos piliečiai svarstyty grįžti į Lietuvą, gerinti socialines sąlygas ir emocinį klimatą Lietuvoje, plėtoti nefasadinių ryšius su pasaulio lietuviais, numatyti už jų kvietimo į Lietuvą ir darbo radimo programas atsakingas pareigas Užsienio reikalų ministerijos sistemoje. Kartu Lietuvai reikia kuo greičiau atsisakyti „globalios Lietuvos“, kurioje nesvarbu, kur gyvena lietuviai, iliuzijų. Jos veda į išnykimą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS REFERENDUMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJOS
12 STRAIPSNIO PAKEITIMO
2024 m. gegužės 12 d.

Rinkimų komisijos antspaudas
Balsuoti privalo būti antspaudintas.

Ar Jūs pritariate, kad būtų priimtas šis įstatymas:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS
KONSTITUCIJOS 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2024 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas
Pakeisti 12 straipsnį ir jį išdėstyti taip:
„12 straipsnis
Lietuvos Respublikos pilietybę įgyjama gimstant ir kitais konstitucinio įstatymo nustatytais pagrindais ir tvarka.
Konstitucinis įstatymas taip pat nustato Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindus ir tvarką.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos piliečių referendumu priimtą įstatymą.
Respublikos Prezidentas“.

PAŽYMĖKITE TIK VIENĄ ATSAKymo VARIANTĄ, UŽ KURĮ BALSUOJATE

☐ TAIP

☒ NE

ŽYMĖJIMO PAVYZDYS

0000000

Nacionalinis susivienijimas prieš daugybinės pilietybės įteisinimą

Nacionalinis susivienijimas nekelia kandidato Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimams. Kodėl?

Nacionalinio susivienijimo taryba 2023 m. gruodžio 12 d. priėmė sprendimą dalyvauti 2024 metų Europos Parlamento rinkimuose ir nekelti kandidato Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimams. Sprendimas priimtas, atsižvelgiant į šiandienos geopolitinių ir ES raidos iššūkių Lietuvai išlikti diktuojamus prioritetus.

„Lietuvoje vyrauja požiūris, kad Prezidentas yra svarbiausias ir įtakingiausias valstybės pareigūnas, galintis išspręsti visas skaudžiausias žmonių problemas, o štai Europos Parlamentas esąs „toli ir nesvarbus“. Deja, Prezidento galios gerokai pervertinamos ir tie perdėti lūkesčiai lemia nusivylimus. Europos Parlamento rinkimai visada buvo svarbūs, nes būtent Europos Sąjunga priima daugiausia Lietuvoje galiojančių teisės aktų ir privilomų įgyvendinti direktyvų. Tačiau artėjantys rinkimai yra nelyginamai svarbesni, nes jie vyks sumanytos įgyvendinti radikali Europos Sąjungos valdymo ir institucijų pertvarkos fone. Didesnio veiksmingumo argumentais grindžiama griežta Sąjungos centralizacija kelia realią grėsmę, kad Lietuva visiškai praras politinį savarankiškumą ir galimybę pačiai spręsti savo likimą. Geopolitinės sumaišties sąlygomis taip tapti didžiųjų galybių geopolitinių žaidimų bei sandorių įkaite gali būti pragaištinga. Rusijos agresijos ir itin vangaus Vakarų palaikymo Ukrainai fone yra nepaprastai svarbu, kad Lietuva turėtų tvirtus, principingus ir pirmiausiai apie Lietuvos valstybės ir tautos išlikimą mąstančius atstovus Europos Parlamente – vienintelėje piliečių renkamoje ES institucijoje. ES stovi esminių pasirinkimų kryžkelėje ir Lietuvai būtina pagaliau tapti aktyviais jų dalyviais, o ne pasyviais stebėtojais,“ – sprendimą komentavo partijos pirmininkas profesorius Vytautas Radžvilas.

Nekeldamas kandidato Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimams, **Nacionalinis susivienijimas skelbia viešą poziciją – koks Prezidentas reikalingas Lietuvai?**

Nacionalinis susivienijimas pasirengęs svarstyti galimybę paremti kandidatą į Prezidentus, kuris viešai įsipareigoję principingai ir tvirtai spręsti šiuos neatidėliotinus uždavinius:

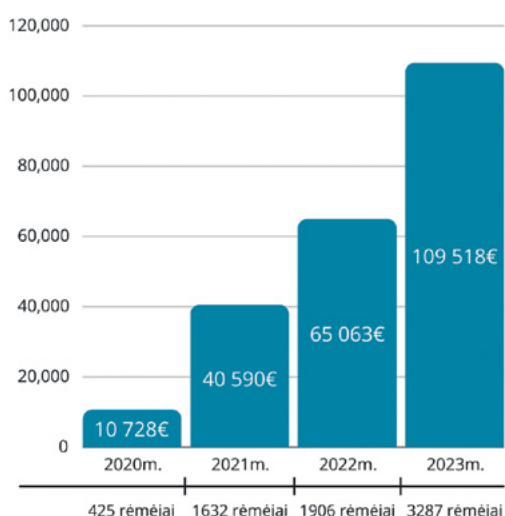
- stabdyti ES virsmą centralizuota supervalstybe ir Lietuvos valstybingumo panaikinimą sąlygojančius Sąjungos sutarčių pakeitimus;
- denonsuoti JTO Migracijos paktą, atšaukti Stambulo konvenciją;
- reikalauti griežtai saugoti ES išorines sienas ir atmesti centralizuoto migrantų paskirstymo pagal privalomas kvotas tvarką;
- paremti mokymo valstybine kalba įvedimą visoje Lietuvos ugdymo sistemoje;
- pritarti Lietuvos valstybinio banko atkūrimui;
- atšaukti bet kokius apribojimus elektros vartotojams laisvai rinktis visuomeninį tiekėją ir atstatyti 100% valstybės nuosavybę visam įmonių AB „Ignitis“, AB ESO ir AB „Litgrid“ verslui Lietuvoje.

Kviečiame visus piliečius reikalauti iš kandidatų politinės valios, valstybinės išminties ir griežtai vertinti jų nuostatas. Lietuva negali sau leisti prabangos politkorektiškai ir nuvalkiotai kalbėti vis apie tuos pačius einamuosius klausimus, nebeatitinkančius laikmečio dvasios. Būtinybė atsinaujinti yra laikmečio reikalavimas.

Gyventojų parama – stiprėjimo ir pasitikėjimo mumis ženklas

Kitaip nei parlamentinės partijos, Nacionalinis Susivienijimas negauna jokio biudžetinio finansavimo. Pagrindiniai NS finansų šaltiniai – narių mokamas nario mokestis ir Jūsų skiriami 0,6 procento nuo sumokamo gyventojų pajamų mokesčio. Šios rūšies paramą 2020 m. paskyrė 425 asmenys, ji siekė 10 728 eurų; 2021 m. rėmėjų buvo jau 1632, o parama – 40 590 eurų; 2022 m. – 1906 rėmėjai, parama – 65 063 eurai; 2023 m. – 3287 rėmėjai, parama – 109 518 eurų. **Parama kasmet auga vis didesniu tempu ir šiais metais paramos sumos ir rėmėjų skaičiaus augimas buvo didžiausias iš visų partijų. Dėkojame!** Tai akivaizdus Nacionalinio susivienijimo stiprėjimo ir pasitikėjimo mumis ženklas. **Jeigu palaikote mūsų idėjas ir darbus, skirkite mums 0,6 procento nuo GPM paramą ir 2024 metais! Primename, kad galima skirti 0.6 proc. GPM paramą partijoms ir kartu skirti 1.2 proc. GPM kitoms organizacijoms. Instrukcija internete: <https://susivienijimas.lt/skirkite-partijai-06-nuo-gpm/>**

GPM paramos Nacionaliniam susivienijimui augimas 2020-2023m.

PRISIDĖKITE PRIE PERGALĖS!

KAIP PAREMTI NACIONALINIO SUSIVIENIJIMO RINKIMŲ KAMPANIJĄ?

PARAMOS GAVĖJAS:
Nacionalinis susivienijimas

SĄSKAITOS NUMERIS:
LT12 4010 0510 0562 7441

Mokėjimo paskirtis: „auka“ ir Jūsų asmens kodas (būtinai pervedant daugiau nei 50 eurų). Norint skirti daugiau nei 50 eurų auką, reikia nurodyti asmens kodą ir būti deklaravus savo pajamas už 2022 metus. Aukoti galima kelis kartus, kol bendra aukų suma neviršija 10 proc. aukotojo deklaruotų metinių pajamų.

Jūsų auka labai svarbi. Ačiū už palaikymą!

ES griežtos centralizacijos šalininkai – prieš Lietuvos valstybės išlikimo interesus?

UŽ REZOLIUCIJĄ, SIŪLANČIĄ PANAIKINTI VALSTYBIŲ NARIŲ VETO TEISĘ IR SUTEIKTI DAUGIAU GALIŲ ES INSTITUCIJOMS, EUROPOS PARLAMENTE BALSavo ŠIE LIETUVOS ATSTOVAI:

Rasa Juknevičienė

Aušra Maldeikienė

Petras Auštrevičius

Vilija Blinkevičiūtė

Juozas Olekas

SUSILAIKĖ:

Liudas Mažylis

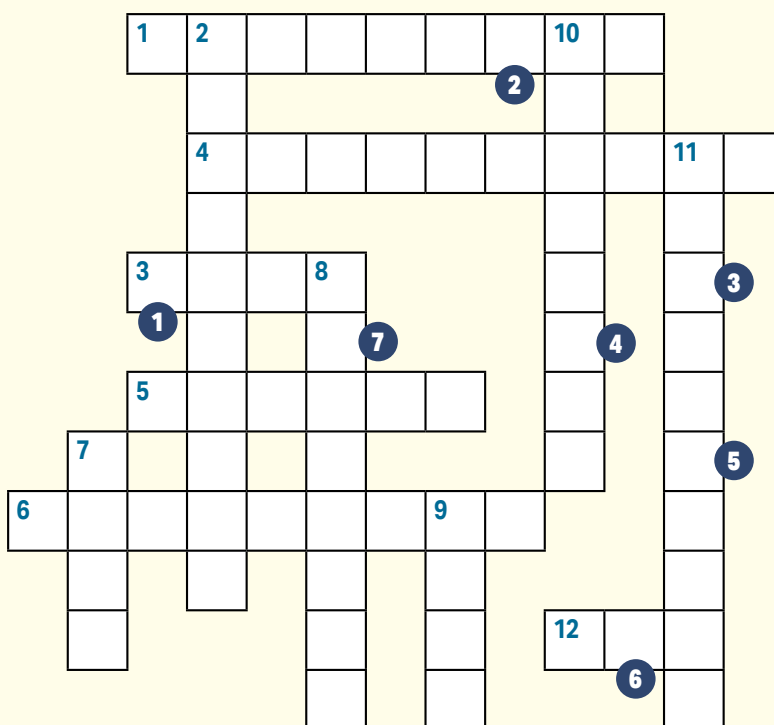

Andrius Kubilius

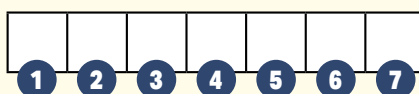

Bronis Ropė

Politinis kryžiažodis

- Nelegali...
- Tai būtina padaryti šalies kitataučiams
- Išskirtinai įtakinga visuomenės grupė
- Viena iš grėsmių saugumui
- Didžiausią grėsmę Lietuvai kelianti valstybė
- Jos reikia Europai
- Valstybės teisė atmesti sprendimus
- Dėl jo susipykome su Kinija
- Pramonės šaka
- Vienuolių ordinas
- Vienas vieningos Europos kūrėjų
- Lyčių skaičius

PRISIJUNKITE PRIE MŪSŲ. STIPRINKIME LIETUVĄ KARTU!

Jeigu mūsų pažiūros ir idėjos Jums artimos ir norite prisidėti prie kilnių tikslų – kad lietuvių tauta per amžius gyventų šioje žemėje, būdama savo valstybės šeimininkė, – prisidėkite, registruokitės www.susivienijimas.lt/prisijunk

TURITE KLAUSIMŲ, MINČIŲ, PASIŪLYMŲ?

Rašykite mums info@susivienijimas.lt

WWW.POZICIJA.ORG

Laisvo žodžio ir minties erdvė

WWW.PROPATRIA.LT

Lietuvos valstybę kuria tauta

WWW.TIESOS.LT

Susigrąžinkime valstybę!

Leidinį rengė: Algimantas Jankauskas, Artūras Judžentis, Audrius Makauskas, Vytautas Sinica.

Politinė reklama apmokėta iš Nacionalinio susivienijimo politinės kampanijos sąskaitos, užsakymo Nr. SM-0000052682, spausdinta UAB „Lietuvos ryto“ spaustuvėje, tiražas 400 000 vnt.